

מעקה צמור

מחברת מאת: איצ'יק אלוני ©

השפה: עומק שילוח

aloni-i@bezeqint.net

טל: 03-5225458

הדמויות:

- אם - אביגיל
- אב - פלג
- נער - אביעד
- נער אח צעיר - דורון

סצנה 1

המקום: רחוב. אביגיל האם, חוצה את הבמה. עוצרת, מביטה לאחור ולצדדים בחשד אם מישהו עוקב אחריה, וממשיכה הלאה, ויוצאת. ניכנס דורון בנה של אביגיל במעקב צמוד ומתוח אחרי אמו, מסתתר ומציץ בסקרנות. מתגובתו אנו מבנים שאמו נעצרה שוב ומדברת עם מישהו. לאחר זמן מה ניכנס אביעד אחיו, מהכיוון ההפוך, והוא נושא תיק עם מחבטי טניס.

אביעד: (כלא מאמין) דורון?!... מה אתה עושה פה וממי אתה מסתתר?

דורון: (עדיין מרוכז באמו) רק רגע...

אביעד: אחרי מי אתה עוקב?

דורון: לא תאמין.

אביעד: תגיד, אתה עוקב אחרי אימא שלנו?

דורון: נתקלת בה?

אביעד: מה זאת אומרת נתקלתי בה?! ראיתי אותה!

דורון: היא אמרה לך משהו?

אביעד: כן.

דורון: מה?

אביעד: שאלה אם אני הולך היום לטניס.

דורון: זה הכול?

אביעד: אמרה שיש אוכל ליד הגז ושזה עדיין חם והיא ממהרת.

דורון: לא ראית אצלה משהו מוזר?

אביעד: מה הייתי צריך לראות?

דורון: **(פתאום הוא נדרך)** שקט רגע!...

אביעד: תגיד, מה עובר עליך?

דורון: **(מתאר)** היא מחכה ברמזור.

הרמזור מתחלף, לירוק...

היא לא זזה...

היא ממשיכה, ממשיכה לעמוד ולא חוצה...

מעניין למה היא לא חוצה?

אביעד: היא מחכה לחברה.

דורון: ככה היא אמרה לך?

אביעד: כן, היא אמרה שהיא ממהרת לפגוש חברה.

דורון: אתה מגן עליה?!

אביעד: למה שאגן עליה ומפני מה?

דורון: תשמע טוב מה שאני אומר לך. אני חושד בה.

אביעד: חושד?

דורון: כן.

דורון: במה?

דורון: שהיא מנהלת רומן עם גבר ובוגדת באבא.

אביעד: **(מתפלא)** מה!?

דורון: בדיוק מה שאתה שומע.

אביעד: איך הגעת לזה?

דורון: סמוך עלי.

אביעד: אתה בטוח?!

דורון: שקט!...

אביעד: אין לך מה לעשות בחופש אלא למשחק אותה בלש? **(מגחך)**

דורון: היא עולה לאוטו... תראה תראה תראה... היא מנשקת את האיש. תסתיר אותי!

(מזיז את אביעד כך שיוכל להסתתר ומצלם את אמו בפלאפון.)

אביעד: **(בניד ראש)** אני רואה שאין לך מה לעשות בחיים?

דורון: חשיפת האמת. זה מה שנקרא לעשות הרבה בחיים.

אביעד: או שאתה צודק או שאתה משתעמם. מה תעשה עכשיו? תספר לאבא? תחשוב טוב, זאת יכולה להיות מלחמת עולם.

דורון: שקט שקט...! **(מבולבל)** האוטו שלהם מתקרב לכאן, מה נעשה?

אביעד: עדיף לתת לאוטו לעבור על פנינו ולא לעצור אותו, כך לפחות תישאר החידה עם מי היא נפגשת. תראה אותך, במקום ללכת לחפש עבודה ולהרוויח קצת כסף בחופש, אתה הולך ומבצע מעקב אחרי אימא. אתה סתם מבזבז את הזמן.

דורון: תמיד אתה מנסה להיאחז במילים ובמשפטים מתחכמים ולא מצליח, אני מדבר על המציאות.

אביעד: כדור הארץ מסתובב ואנחנו אתו, כי ברגע שהוא יפסיק, נמות... **(מדווח)** הם עכשיו מעיפים מבטים לכיוון שלנו... ועכשיו אתה מסבך גם אותי.

דורון: **(מסתתר שוב)** הבנתי. תגיד איזה ספר קראת היום?

אביעד: למה?

דורון: הדיבור שלך, נשמע לי מצחיק היום...
הם באים?

אביעד: עדיין לא... עכשיו הוא נסע.

דורון: היא איתו?

אביעד: כן. האוטו מתקדם.

דורון: (מפוחד) לפה?!

אביעד: לא הוא עושה פנייה שמאלה... נעלם.

דורון: אתה חושב שהיא ראתה אותנו?

אביעד: ואם כן?

דורון: אם כן, מה נעשה?

אביעד: לא עשינו כלום, נתנהג כרגיל. שמע בקולי, אל תיכנס לזה, תן לחיים להתנהל, טבעי.

דורון: ראיתי אותה היום, איך היא מתאפרת יותר זמן מהרגיל.

אביעד: מותר לאימא לשמור על גוף מחוטב, בטן שטוחה, ירכיים מלאות, ורגליים חטובות, מבושמת ומאופרת.

דורון: ראיתי אותה עומדת ועושה פוזות מול המראה. (מדגים)

אביעד: כל הנשים עושות פוזות מול המראה, זה בגנים שלהן.

{השניים לא שמים לב, אביגיל ניכנסת לבמה. דורון ואביעד מופתעים}

אביגיל: איזה כיף לפגוש את שני הבנים היפים שלי.
(לאביעד) לא אמרת לי שאתה ניפגש עם דורון?

אביעד: (מגמגם) לללא אמרתי? אימא, לללאן הלכת?

אביגיל: אביעד, מה קרה שאתה פתאום מגמגם?

אביעד: זה קורה לי לפעמים כשאני בלחץ.

אביגיל: (מלטפת את אביעד) למה אתה בלחץ?

דורון: את לא זוכרת שיש לו תחרות טניס?

אביגיל: מתי? אני רוצה לבוא לראות אותך משחק.

דורון: כדאי שתראי אותו פעם משחק, אלוף.

אביגיל: מתי?

אביעד: בעוד יומיים. אבל לא כדאי שתבואי.

אביגיל: למה?

אביעד: אני אתרגש ואפסיד.

אביגיל: אני לא אלחיץ אותך, אתה לא חייב לרצות אותי. רק את עצמך.

דורון: איפה היית?

אביגיל: הלכתי לפגוש חברה.

דורון: חברה?

אביגיל: כן, ובעלה בא להודיע לי שהיא לא יכולה להגיע. רצה לקחת אותי לבקר אותה, אבל ברגע האחרון אמר לי שיש לה שפעת, ביקשתי שיחזיר אותי. אתם יודעים שאני נדבקת מהר.

דורון: החברה, יכלה לצלצל, למה לשלוח את הבעל כל הדרך להודיע לך?

אביגיל: אתה מכיר את היחס שלי לפלאפונים, אני לא מסתדרת איתם ולא רוצה ללמוד להסתדר וכרגיל שכחתי לטעון אותו. רגע אחד, דורון, אתה לא היית צריך ללכת לראיון עבודה?

דורון: דחיתי את זה.

אביגיל: חיכית לזה כל כך הרבה זמן, למה דחית? עכשיו מישהו אחר יתפוס...

דורון: (קוטע אותה) לא בא לי ללכת.

אביגיל: מה הסיבה?

דורון: הסיבה? ... סתם סיבה!

אביגיל: ומהי האמת?

דורון: סתם לא בא לי!

אביגיל: לא בא לך לעבוד? אני מחכה.

דורון: מה את רוצה ממני?

אביגיל: כי חבל היית עושה קצת כסף כיס בחופש. טוב, אני אראה אתכם בבית. **(רואה את אביעד עומד ומנותק)** אביעד אני לא רגילה לראות אותך שותק. זה הלחץ מהתחרות?

{אביעד רק מהנהן בראשו. אביגיל יוצאת.}

דורון: **(עוקב אחריה במבטו. לאביעד)** לפני כמה חודשים, שמעתי אותה מדברת בפלאפון עם גבר אחד. מהאופן שבו היא דיברה אתו, זה היה בשבילי אור אדום, לעצור, להקשיב ולחשוב. פעם שנייה היא חשבה שאף אחד לא נמצא בבית, שמעתי את כל השיחה שלה. מתוכן השיחה הבנתי בבירור שהיא בוגדת באבא שלנו. אני כבר לא יודע מה לעשות, אולי כל החיים שלה עטופים בשקרים.

אביעד: למה לא סיפרת לי על זה עד עכשיו?

דורון: אתה שקוע בטניס שלך, לא רציתי לערב אותך.

אביעד: **(קוטע אותו. כעס)** ...וחיכת לספר לי דווקא לפני התחרות!?

דורון: אני לא באתי אליך עם הסיפור, ככה זה יצא שנפגשנו ברחוב. פעם קיבלתי אומץ ורמזתי לאימא שאני יודע. "מה אתה יודע?" אמרתי לה "אני יודע מה את עושה". היא הכחישה וקראה לי "שקרן עם הזיות" והלכה כאילו כלום לא אמרתי, זה אפילו לא הזיז לה.

אביעד: היית צריך לשאול אותה; אם הכול בסדר בינך לבן אבא? היא הייתה שואלת אותך, למה? ואתה היית עונה שזה סתם מתוך דאגה, וכך הלאה, אבל, לדעתי, אתה בונה לעצמך סרט בלשים. רוצה עצה?

דורון: אהה.

אביעד: אל תחשוב יותר על זה ואל תגיד כלום, אל תתערב ואל תסכסך!

דורון: **(מתפלא)** אני מסכסך!?

אביעד: זה העניין של ההורים בלבד. תשכח מהעניין וזהו. למרות שיהיה לך קשה, זה יהיה הדבר הכי נכון לעשות.

דורון: **(מופתע)** הייתי בטוח שאתה תצטרף אליי.

אביעד: תחשוב לרגע, יכול להיות שזה הדדי, שגם הוא בוגד בה, לא חשבת על זה?

דורון: **(כועס)** אבא לא בוגד!

אביעד: איך אתה יודע? עקבת גם אחריו?

דורון: אבא לא יבגוד באימא לעולם!

אביעד: קראתי באיזה מקום שאחוז הבגידות שווה בין הגברים לנשים..

דורון: מה פתאום אתה מבין בנשים, הראש שלך רק בטניס.

אביעד: תראה... עד כמה שאני לא מבין בנשים, רוב הנשים רוצות לדעת בעצמן איך בן הזוג מרגיש. לכן אני מציע לך לתתן להם לשבור את הראש! למה אתה צריך להיכנס לזה? אתה לא צד בעניין.

דורון: ועוד איך אני צד בעניין! אני הבן שלהם!

אביעד: רגע, אתה בטוח שהיא בוגדת?

דורון: כמעט במאה אחוז.

אביעד: אני מציע לך לבדוק טוב טוב את הכמעט הזה לפני שאתה מחליט להיכנס עמוק לסיפור. תפסת אותה על חם?

דורון: לא בשעת מעשה.

אביעד: הכי בטוח לתפוס אותה על חם.

דורון: אז תעזור לי?

אביעד: אחי, זה לא מעניין אותי.

דורון: איזה מנייאק אתה, זאת אימא שלנו שבוגדת וזה לא מעניין אותך?!
(אוחז אותו בחולצתו) אתה לא תופס מה קורה פה?!

אביעד: הופה! אלימות?

דורון: **(מרפה מיד)** סליחה, סליחה.

אביעד: אין לך הוכחות, מה שראינו היום זה כלום. עליך לאסוף מידע באופן דיסקרטי ולהפוך את המידע להוכחות מוצקות, למשל: תמונות, אתה יודע לאיזה תמונות אני מתכוון, מספרי פלאפון והקלטות, או הודעות שתוכל להציג בפני אבא. אם אתה מתכוון להיכנס לזה אתה לא חייב לדבר אתו על זה ישירות.
"ההוכחות" שאתה מחזיק כביכול הן לא מספיק מוצקות.

דורון: זה להעסיק בלש חוקר.

אביעד: אם אתה מחפש דרמה מתמשכת, תעשה זאת לבד. אתה בחופש עכשיו, או שתפגוש אותה באופן אישי ותנסה לברר את תעלומה.

דורון: (כועס) אמא שלנו בוגדת, אתה לא תופס!?

אביעד: היא לא רק אימא שלך!

דורון: אביעד, אתה טוב ממני בבילוש, מה עלי לעשות ואיך עלי לנהוג?! לפחות תיתן עצה!

}תוך כדי המונולוג הבא של אביעד, אביעד מבצע מידי פעם תנועות באוויר של מכות טניס ללא המחבט. פור-הנד, באק-הנד, סרב, סלייס ועוד... ומדי פעם עוצר להמשיך את המשפט{

אביעד: ישנן כמה אפשרויות; אם אתה לא יכול להתעמת עם אימא פנים אל פנים, אז תכתוב לה מכתב מהלב, כאילו שאתה מדבר אליה בגוף ראשון. במידה ולא תוכל להתמודד עם אימא, אז אתה יכול להעז לספר לאבא ישירות, אבל זאת כבר תהיה התנהגות תרבותית שלא מקובלת בחברה, מה שנקראת הלשנה... כלומר להיות "שטינקר" כל זה מביא אותך לעוד אפשרות, 'שימוש באינטרנט כחלופה'. הייתי מציע לך, אולי, לכתוב הודעת דוא"ל ולשלוח אליה. היתרון בדוא"ל, הוא שאתה יכול לכתוב בהתחלה כמה אתה אוהב אותה... אתה יכול לכתוב ולתקן, להוסיף ולגרוע. הכי חשוב – לא להישאר תקוע באמת שאתה בונה. להסביר את כל החששות והדאגות שלך בבירור ובלי ללכת סחור סחור. אפשרות אחרת היא הודעה אנונימית לאבא: "אזהרה! אישתך בוגדת בך". והעצה החשובה ביותר שלי? הישאר בחוץ, ואל תתערב!

דורון: אתה החכם. איזו אפשרות עדיפה לדעתך?

אביעד: פנייה ישירה לאבא ולדבר איתו על הנושא. אתה יכול לצלצל ולעוות את הקול. אם הוא יתעקש ועדיין יסנגר עליה ויכחיש, זה יהיה הזמן לבוא אליו ולהציג לו את כל מה המידע שאספת עליה.

דורון: חד משמעית?

אביעד: חד וחלק! וכל זה, רק אם יש לך הוכחות חד-משמעיות.

דורון: לדבר עם אבא או עם אימא?

אביעד: אתה צריך להיות בטוח בעצמך! דיאלוג פנים אל פנים דורש אומץ רב. לדבר עם אבא על נושא כל כך רגיש, זאת בעייתית. עם זאת, אם אתה בטוח, אתה יכול לספר לו ישירות את כל העובדות שיש לך. אתה יכול לעדן את המילים, כדי להעביר את הרגשות שלך, ולספר איך הבגידות משפיעות עליך באופן אישי ונפשי, ואיך שאתה מזיע בלילות...

דורון: ועליך זה לא משפיע?

אביעד: לא! **(הולך ממנו)**

דורון: **(מופתע)** לא?! אז אתה סתם מנייק.

אביעד: אני מנייק?

דורון: **(קרוב לאביעד, מאוכזב.)** למה לא אכפת לך?!

אביעד: כי אתה משחק בנדמה. **(הולך שוב ממנו.)**

דורון: **(מושך את תיק הטניס של אביעד.)** אל תפנה לי את הגב!

אביעד: **(הודף את ידו מתיק.)** אל תיגע בי!

דורון: אז תגיד לי מה לעשות?! אל תהיה כזה...

אביעד: **(בזעם)** זה עניינם! אתה משחק בחיי ההורים וזה יישב לך על המצפון! אתה צריך לקחת ה-כול בחשבון, גם איך כל זה עלול להשפיע על אימא ועל כול המשפחה בכלל.

דורון: אתה לא מציע לי להעביר את המסר בפלאפון.

אביעד: דורון, אני מציע, תחשוב טוב ואל תעשה שטויות! **(יוצא)**

דורון: איזה מין אח אתה.

יוצאים אור יורד.

סצנה 2

המקום: בית, סלון. דורון ניכנס, הוא הולך ומשתרע ישר על הספה שקוע במחשבות. פלג אביו ניכנס לסלון מהחדר הסמוך.

פלג: אך היה ראיון העבודה?

{שתיקה}

פלג: היה כל כך גרוע??

דורון: לא הלכתי בסוף.

פלג: למה?

דורון: דחיתי.

פלג: למה?

דורון: לא הרגשתי מוכן מספיק.

פלג: התרגשת?

דורון: גם.

פלג: אתה תצטרך לעבור את זה איכשהו.

דורון: אני אעבור. אימא בבית?

פלג: יצאה לסידורים, ממש לפניך.

דורון: **(בהגזמה) אהה...**

פלג: מה אתה מתכוון ב-אהה?

דורון: פגשתי אותה בחוץ מקודם.

פלג: והיא הייתה אחרי הסידורים?

דורון: אני לא בטוח, אבל נדמה לי שהסידורים שלה הם לסדר מישהו.

פלג: **(לא מבין)** את מי היא הולכת לסדר?...?

דורון: **(לאחר היסוס והתלבטות)** שמת לב... איך היא זזה הצידה כדי

לדבר בפלאפון?... **(מדגים)** היא מטה הצידה את גופה... ככה,

לדאוג שלא ישמעו על מה שהיא מדברת.

פלג: כל אחד שמדבר בטלפון יש לא נטייה גופנית.

- דורון: אבל שמת לב איך היא עוזבת את הסלון במהירות כאשר הפלאפון הנייד שלה מצלצל?
- פלג: היא לא רצת להפריע לנו.
- דורון: אתה נאיבי, היא לא רוצה שיפריעו לה.
- פלג: גם זה נכון.
- דורון: לא שמת לב שהיא מדברת עם חברות וכל מיני אנשים, היא מדברת בקול, (מדגים בלחש) ואילו לפעמים השיחות שלה מתנהלות ככה בלחש?
- פלג: לא שמת לי לב, אבל אשמח אם תדבר איתי ישר ולעניין כמו שני חברים. אני רוצה לדעת בדיוק על מה שאתה מדבר.
- דורון: על הכול?!
- פלג: כמו תמיד אני מוכן לכול.
- דורון: זה אולי יכאב.
- פלג: התחלת תסיים. אם תעצור כאן, יכאב יותר.
- דורון: (מתחיל בהיסוס) שמעתי כמה שיחות שלה עם מישהו, ועושה רושם שיש ביניהם משהו. היא קוראת לו תומי. ניכנסתי לדף הפייסבוק שלה וגם שם יש גילויי חיבה לאותו תומי.
- פלג: מה פתאום ובאיזו רשות אתה פורץ לדף..
- דורון: (ניכנס לדבריו) תשמע רגע. היום הייתי בבית. היא ניכנסה למטבח, שמעתי אותה מדברת עם איש אחד... הקלטתי אותה... וכששאלתי אותה "עם מי דיברת?" היא שיקרה לי בעיניים ואמרה שזאת הייתה הודעה מוקלטת לבקשה תרומה.
- פלג: לא הלכת לראיון כדי לעקוב אחריה?!
- דורון: כן. מה תעשה מעכשיו?
- פלג: יש לך את ההקלטה?
- דורון: כן, בטח.
- פלג: נשמע.

{דורון שולף מכיסו את הנייד. ברקע נשמע רק קולה של אביגיל}

אביגיל: (בהקלטה) מתי אתה בא? ...
איפה אתה?

{שתיקה}

אביגיל: (בהקלטה) אני מחכה לך בבית כבר למעלה משעה...

{שתיקה}

אביגיל: (בהקלטה) מתי?

{שתיקה}

אביגיל: (בהקלטה) עוד מעט... לא מתאים לי... (בלחש) אבל הילד פה.

{שתיקה}

אביגיל: (בהקלטה) כן, אני מוכנה לקחת סיכון.

{שתיקה}

אביגיל: (בהקלטה) היום הכי טוב בשבילי...

{שתיקה}

אביגיל: (בהקלטה) טוב לא היום, שיהיה מחר באותה שעה.

פלג: (לדורון) זה הכול?

דורון: לא מספיק?

פלג: לא הייתי אומר שזאת הוכחה חותכת.

דורון: מה יותר ברור מזה שהיא אומרת "אבל הילד פה".

פלג: ומצד שני היא אומרת "היום הכי טוב בשבילי" סימן שאין לה מה להסתיר אם היא אומרת "הילד פה".

דורון: אבא, אתה נאיבי, כל זה הסוואה, היא מדברת בקודים!

פלג: עדיין, זאת לא הוכחה מספיק מוצקה.

דורון: סיבכתי את העניינים?

פלג: צריך אומץ לספר דבר כזה לאבא.

דורון: מצד אחד, אני לא רוצה לחיות בעולם של שקרים. מצד שני, שניכם אנשים מבוגרים. אתם יכולים להתמודד עם החיים שלכם בעצמכם.

- פלג: אז למה אתה מתערב?!
 למה אתה מרחם על אבא ואתה ניגש לספר לו הכול?
 אם הייתי במקומך, הייתי שותק ונותן עוד קצת זמן! לתת לי את
 האפשרות לגלות לבד בלי שאתה תסתבך. לך תרדוף אחרי נערות
 בגילך ולא אחרי אימא שלך. אם אימא שלך בוגדת בי, או רוצה
 לבגוד בי, סימן שיש לה סיבה וזה ייודע לי במוקדם או במאוחר.
- דורון: אני רוצה לתפוס אותה מוקדם לפני שיהיה מאוחר מדי.
- פלג: לא היית צריך להתערב.
- דורון: עכשיו אתה מבלבל אותי.
- פלג: בדיוק כך! אם אתה מגלה שהיא בוגדת, אני צריך להתמודד עם
 המצב הזה! מעכשיו אתה מחוץ לסיפור!
- דורון: **(בחוצפה)** אתה לא יכול להוציא אותי מחוץ לסיפור! אני הבאתי את
 הסיפור! ואני עמוק בתוך הסיפור.
- פלג: אז מה אתה רוצה זכויות יצרים?!
- דורון: לא יעזור לך! אני לא אפסיק לרגל אחריה! אני רוצה לראות את
 הגבר ששווה יותר ממך! למה שלא תשכור בלש שיעקוב אחריה?
- פלג: אני ממליץ לך, לטובתך, תישאר חוץ ליחסים בינינו ואל תתערב.
- דורון: אני מצטער שלא סיפרתי לך על זה בהודעה אנונימית.
- פלג: זה היה משגע אותי עוד יותר.
- דורון: אני לא מבין אותך, זה לא מפריע אותך? אתה רוצה להמשיך לחיות
 חיי שקר בנישואים חסרי נאמנות ואהבה?
- פלג: אתה ילד אמיץ, אתה מחזיק את הסוד של האמא שלך. יכול להיות
 שהיא כבר יודעת שאתה יודע, והיא בחוכמתה לא עושה משהו
 בקשר לזה. נותנת לך לשחק את המשחק.
- דורון: אתה אומר שהיא יודעת שאני יודע?
- פלג: יכול להיות.
- דורון: אז היא משחקת באש בכוונה?
- פלג: אמרתי יכול להיות.

דורון: אני רוצה שהיא תדע שאני יודע! אולי זה יגרום לה לחרדות, תסכול והיא לא תהנה ממפגשי האהבים שלה.

פלג: עדיף לך לא לדחוף את האף פנימה.

דורון: אבא, אני רוצה לשאול אותך שאלה אישית ישירה. אפשר?

פלג: וואו, אישית ישירה?

דורון: האם יצא לך לבגוד באימא?

פלג: היית יודע!

דורון: איך?

פלג: היית עוקב אחרי, לא?

דורון: אם אתה היית בוגד לא הייתי עוקב אחריך.

פלג: למה אחרי לא ואחרי אימא כן?

דורון: כי אימא זה אימא, יצאתי מהרחם שלה והכאב גדול יותר... שלא תבין אותי לא נכון, הייתי כועס עליך מאוד!

פלג: מה עם אביעד? הוא יודע מזה?

דורון: יודע ולא רוצה להתערב.

פלג: תלמד ממנו.

דורון: (צועק) עכשיו אתה עושה אותי למלשן מטורף!

פלג: ראשית אל תצעק! כשהיא תגיע, אתה לא אומר שום דבר! ברור?!

{דורון לא מגיב}

פלג: ברור?!

תן לי לטפל בזה, אחרת זה יגרום למבוכה ולתסבוכת גדולה.

דורון: אם אתה אומר שהיא יודעת שאנחנו יודעים...

פלג: ...דורון מספיק, אתה מתחיל להיות נודניק ולהגזים!

דורון: (בקריזה) במקום להגיד תודה, אתה קורא לי נודניק מגזים?!

פלג: אתה בגיל של... ואני מבין שזה מטריד אותך. לכן אף מילה! יש לי דרכים משלי לברר הכול ולהסיק מסקנות. זה הרבה יותר נכון ללכת מסביב ולנסות למשוך בחוטים מאחורי הקלעים, מאשר לצאת בהתקפה חזיתית. אדם צריך להבין את האיפוק וללמוד את הכוח שלו ועד לאן הוא רוצה להגיע. אתה לא מכיר את הקשרים האישיים של ההורים שלך. אתה עדיין לא יודע בוודאות שלאימא יש מערכת יחסים עם מישהו אחר.

דורון: אני יודע בוודאות... שמעתי אותה פעם אומרת בפלאפון את המילה "כוכבים". מה זה כוכבים, אם לא בית מלון? אני לא מספר לך את זה, כי אני פוחד שתתגרשו.

{צלצול בנייד של דורון}

דורון: היי אביעד... מתי עכשיו?...למה?... טוב, ביי. (לאבא) אביעד חוזר מהטניס.

פלג: אין אימון?

דורון: אמר שאין לו חשק.

פלג: אתה סיפרת לו הכול?

דורון: כן.

פלג: איך אתה רוצה שיהיה מסוגל לשחק טניס?! איך הוא יכול להתרכז עם סיפור כזה?! אני מבקש ממך לא לדאוג לי, אני אסתדר מצוין. כשמדובר בנישואים, יש עליות ויש ירידות.

דורון: כן, לחבר שלה... עושה עליות וירידות

פלג: (בכעס חריף) שלא תעז לדבר כך על אימא שלך!!! ישנם מקרים שילדים לא צריכים להתערב...!

{נכנסת אביגיל}

אביגיל: שלום לגברים שלי. על מה ולמה הצעקות?

{מעיפים עליה מבט חוקר}

אביגיל: (בפליאה) וואו... פלג למה אתה אדום?

{שתיקה}

אביגיל: אני שומעת שתיקה רועמת.

{אבא קם ומחבק את אשתו. מתנשקים}

פלג: היינו באמצע שיחה מסקרנת.

אביגיל: אשמח אם תשתפו אותי.

דורון: איפה היית כל היום?

פלג: דורון!

אביגיל: ראית אותי בחוץ?

(לפלג) הלכתי להיפגש עם נאווה, וכרגיל הנייד שלי לא היה זמין כי כרגיל אני שוכחת לטעון אותו, בעלה בא במיוחד להודיע לי שהיא לא תוכל להגיע. הוא מוסר ד"ש.

פלג: אפשר את הנייד?

אביגיל: **(במבט סקרני)** את הנייד?! בשביל מה?

פלג: לבדוק משהו.

אביגיל: בבקשה **(מוסרת עם חיוך בזווית הפה)** וואו... אני מרגישה כמו נערת תיכון שחזרה הביתה מאוחר בלילה ונמצאת תחת העין הפקוחה של הוריה.

פלג: את אומרת, לא טעון, בואי נבדוק.

(עושה בדיקה) אני רואה שהוא טעון... איזה פלא נטען לבד.

דורון: אמרתי לך.

אביגיל: נכון, כי טענתי אותו במסעדה.

פלג: **(לדורון)** זה אומר שאין לנו ארוחת צהריים, הגברת אכלה!

אביגיל: **(בציניות)** יש סיר מוכן היה רק צריך לפתוח את המכסה להציץ מה יש בפנים ולחמם... שני גברים לא יכולים להרים מכסה של סיר? שני גברים לא יודעים להדליק את הגז ולחמם... רגע אחד, מה אתם זוממים עליי?

פלג: נגיע לזה.

אביגיל: **(בזעם)** איך אתה מדבר אליי?!

פלג: **(מנסה לענות)** אני...

אביגיל: (קוטעת אותו ופונה לדורון) אתה יכול להשאיר אותנו רגע לבד?

{שתיקה. מבטים של המתנה}

דורון: את רוצה להתעמת אתו פנים אל פנים. עדיף שתודי וזהו. כי אני נשאר כדי למנוע פיצוץ.

אביגיל: ילד, על מה אתה מדבר?! אתה דוחף את האף למקום שלא צריך לדחוף. ובזמן האחרון אתה חצוף. אני מציעה לך ללכת לחדר שלך, ומיד!

דורון: אני לא רוצה להשאיר אתכם לבד.

אביגיל: (מגחכת) יש לנו מורד בבית.

פלג: (לדורון) צא, ההורים שלך מספיק מבוגרים כדי ליישב סכסוכים.

אביגיל: סכסוכים?! אפשר לדעת איזו מזימה רקמתם אחרי גבי?!

פלג: (לדורון) תביא לי את הנייד שלך...

(מחפש את ההקלטה. לדורון) איפה זה נמצא?

דורון: (לוקח את הנייד. מוצא את מקום ההקלטה) רוצה שאשמיע?

פלג: לא. תן לי את הפלאפון ולך לחדר.

אביגיל: אתם שניכם לא נורמליים, מה קורה כאן לעזאזל?

{פלג לוחץ ומשמיע את הדיאלוג. ברקע נשמע רק קולה של אביגיל}

אביגיל: (בהקלטה) מתי אתה בא? ... איפה אתה?

{שתיקה}

אביגיל: (בהקלטה) אני מחכה לך בבית כבר למעלה משעה...

{שתיקה}

אביגיל: (בהקלטה) מתי?

{שתיקה}

אביגיל: (בהקלטה) עוד מעט... לא מתאים לי...

(בלחש) אבל הילד פה.

{שתיקה}

אביגיל: (בהקלטה) כן, אני מוכנה לקחת סיכון.

{שתיקה}

אביגיל: **(בהקלטה)** בשבילי, היום הכי טוב...

{שתיקה}

אביגיל: **(בהקלטה)** טוב לא היום, שיהיה מחר באותה שעה.

{עוצרים את ההקלטה}

אביגיל: **(צוחקת עליהם, ופונה לדורון)** זה כל מה שיש לכם?

פלג: לא מספיק?!

אביגיל: לא! אתם צריכים להתאמץ יותר! **(פונה ללכת מהם)**

דורון: לבגוד באבא!

אביגיל: אתה מאשים אותי בבגידה?!

דורון: כן. למה את מכחישה?

אביגיל: **(בחוסר סבלנות)** אתם רוצים לשגע אותי? חשבתם מה יכולה לגרום האשמה מוטעית כאשר שני מטומטמים משועממים עושים? **(לדורון)** אתה עוד כאן? לך מיד לחדר...! לך! גרמת מספיק נזק!

דורון: **(עומד נפוח כמו טווס מלא ביטחון)** אני נשאר כאן, יש לי עוד הוכחות.

אביגיל: יש לך עדויות ששוות לתחת שלך! אל תאלץ אותי למשוך אותך באוזן לחדר!

דורון: אני לא פוחד ממך!

אביגיל: **(מתקרבת אליו)** כדאי לך ללכת, אני רוצה לדבר ביחידות עם המטומטם הגדול, ולא עם שני מטומטמים. **(בכעס)** צא כבר!

דורון: את לא תקראי לי מטומטם!

אביגיל: **(בזעם עצור)** צא אני אומרת לך!

דורון: לא אצא! את צריכה להסביר את מה ששמענו.

אביגיל: בפניך אני לא צריכה להסביר שום דבר! ועכשיו צא לפני שאני מפליקה לך פעם ראשונה בחיים!

דורון: נראה או... (לא מסיים את המשפט)

אביגיל: (סוטר לדרון) ...עכשיו הסתלק מפה! ומיד!

דורון: (על סף בכי) בת זונ... ..

פלג: סתום את הפה וצא!!!

דורון: ואתה מרשה לה לסטור לי?!

אביגיל: התחלת להתנפח כמו טווס אני רואה.

(לפלג) ולך, מר פלג, אין מה לעשות בחיים?! זה מה שאתה לומד מהנער שטינקר לא מוצלח?

דורון: את מכשפה... ..

פלג: דורון! לך לחדר! אני לא רוצה לשמוע אותך יותר!

דורון: אבל היא... ..

פלג: לא רוצה לשמוע, צא ותן לנו לנהל את העניינים!

דורון: אבל... ..

אביגיל: (רודפת אחרי קורון בצרחות) צא כבר לעזאזל!!!

דורון: (תוך כדי שהוא חומק ממנה.) את עוד תשמעי ממני... (יוצא)

אביגיל: בכול הקונספירציה הזאת שלכם, הדיאלוג שהשמעתם היה ביני לבין טכנאי המזגנים, הוא לא רצה לבוא לעשות תיקונים בלי מבוגר אחד לפחות שיהיה נוכח בבית. כי הוא לא רצה שייטפלו עליו אשמה של הטרדה מינית הזויה, אמרתי לו שיבוא מחר. מה עובר עליך? ... אתה נותן יד לנער מתבגר להוליך אותך שולל ולהפיל אותך בפח?!

פלג: בעקבות מה שחשף דורון... (נעתקות לו המילים)

אביגיל: מה נתקעת? תמשיך.

פלג: (בהיסוס) אני מתחיל לחשוב על ההפסקות שלך בשעות העבודה... ..

מצד אחד את אומרת שיצאת לארוחות צהריים בעבודה. ומצד שני יצאת להפסקה ולא חזרת לעבודה. כל הזמן את אוכלת בחוץ עם אמתלה אחרת. אני מרגיש שמשהו לא בסדר... ..

אביגיל: **(לועגת)** יש לך ראיות לכל זיבולי המוח והפצת השקרים?
(מחכה לתשובה) לא? כל מה שיש לך ראיות קלושות של בלש קטן
 חובב וטיפש שמשחק בנו ומהטל בך. אם יש לך משהו קונקרטי
 תצביע עליו. אם אתה מרגיש שאני מרמה, או לא נאמנה שים הכול
 על השולחן.

{דורון מתפרץ פנימה. ומראה לאמו את הנייד עם התמונה שהוא צילם}

דורון: הנה זה על השולחן!

אביגיל: אני רואה שהתחלת גם להאזין מאחורי הדלת. תראה.

**{אימא מתקרבת לראות, דורון פוחד ממנה ובורח לכיוון אביו.
 פלג לוקח את הנייד רואה את התמונה ומראה לה}**

פלג: **(לאביגיל)** מה זה?

אביגיל: זה יואלי.

פלג: **(בחשדנות)** מי זה יואלי?

דורון: כן מי זה יואלי?

אביגיל: תשתיק את הנער, לפני שאני תופסת אותו ועשה לו קרחת!

פלג: **(לדורון)** תהיה בשקט. אתה לא מבין מה זה להיות בשקט?!

אביגיל: **(לפלג)** אתה לא מזהה אותו? כבר דיברנו על זה קודם, זה יואלי
 בעלה של קרן בא להודיע לי שקרן לא תגיע לפגישה שקבענו. הם
 ניסו להשיג אותי בפלאפון, אבל הסוללה... בלב בלה בלה... אתם
 יודעים מה קרה לה, נכון? ... ואתה דורון תפסיק להקשיב מאחורי
 הדלת כמו איזה רכלנית קטנה.

דורון: את עושה ממני הומו?

אביגיל: **(נושכת שפתיים. לעצמה)** מה אני אעשה עם הילד הזה!...
 עכשיו חזור לחדר כי אני רוצה להמשיך את השיחה עם אבא שלך
 בלי האזנה בסתר מאחורי הדלת.

{אביעד ניכנס עם תיק המחבטים. כולם מביטי בו.}

אביעד: **(קופא במקומו)** הופה, לפי המבטים שלכם, אני רואה שהפסדת
 סצנה דרמטית.

פלג: טוב שבאת. אולי תרגיע קצת את אחיך ותלכו לטניס?

אביגיל: קח אותו מפה!

דורון: אני לא הולך. אביעד, בוא נלך לחדר.

אביגיל: (לאביעד) חזרת מהר, לא היה אימון?

אביעד: אין לי חשק להתאמן היום.

אביגיל: תצאו קצת החוצה.

דורון: אני לא יוצא, מה הבעיה שלך? מה את לוחצת? אנחנו נהיה בחדר.

אביגיל: טוב, (לפלג) אנחנו נצא.

{אביגיל ופלג יוצאים}

דורון: (לאביעד) אמרתי להם את הכול בפנים, וחטפתי סטירה מאימא.

אביעד: סטירה? או-וה.. ומה אבא עשה?

דורון: כלום.

אביעד: הוא האמין לך?

דורון: כן.

אביעד: השתכנע לגמרי?

דורון: הוא כן, אבל היא הדפה את הכול ועשתה צחוק על ה-כול.

אביעד: לפעמים אתה חייב לזרוק את הכול לזבל ולאסוף עובדות חדשות, יותר משכנעות ולא מוטלות בספק.

דורון: אתה משחק את המשחק שלה כאילו היא צדיקה תמימה.

אביעד: אם אמא רוצה לבגוד באבא, אתה לא יכול לשלוט בזה.

אם היא לא אוהבת את אבא, יש לה זכות מלאה לחפש מישהו שהיא אוהבת. אני חושב שיש לנו אימא טובה, ואתה מנסה לערער את האיזון בחייה... קל מאוד לטפול האשמות ודברים חמורים שאולי מעולם לא עשתה.

דורון: תן לי רגע חשוב.

{חוץ}

אביגיל: אני אומרת לך שהוא עושה הכול מתוך שעמום. למה הוא לא יוצא עם בנות או עם אחיו לבלות? במקום להתעסק עם בנות גילו, הוא תקוע במשחקי בילוש אחריי. אני באמת לא יודעת מה להגיד לך, הוא פתאום הפך לטרול. למה התחיל לשנוא אותי?

{בית}

דורון: **(מגיע להחלטה)** בוא תראה עוד הוכחה אמיתית.
(מראה סרטון שצילם את אמו.)

{חוץ}

פלג: הוא לא שונא אותך. הוא כועס עליך. אני כבר לא יודע למי להאמין. אביגיל: אני נאמנה לך במאת האחוזים, תאמין לי שאתה יכול לישון בשקט. ואם עדיין יש לך ספקות, תשכור בלש אמיתי שיעקוב אחריי, לי אין מה להסתיר. רק חבל שדורון ימשיך לשנוא אותי עד שיגלה שעשה טעות ומקווה שזה לא יחזור אליו כמו בומרנג, כי אני לא אסלח לו כל כך מהר.

{בית}

דורון: זה סרטון שחושף את כל השקרים ומוכיח שהיא כן בוגדת! ואני לא שקרן!

{חוץ. במהלך הסרטון}

אביגיל: אני יודעת, הוא עובר תקופה של בגרות, אבל אלוהים אדירים זה כבר מוגזם! הוא בונה תיאוריה מופרכת עלי... מאיפה בא לו הרעיון הזה לעקוב אחריי?
פלג: הוא כמו גוזל...

אביגיל: שיעוף, אני שיחרתי אותו מהגב שלי.

פלג: אני בטוח שאם זה היה להיפך, הוא היה עוקב גם אחריי... אבל יכול להיות שמהו אחר קורה ביחסים ביניכם שגורם לו להתנהג כך וגורם לך לחשוב שהוא שונא אותך, אולי זה לא באשמתך בכלל... אני חושב שצריך להתחיל לדבר אתו, שילך לאיש מקצוע עם ניסיון ויקבל טיפול, או שנחכה שזה יעבור לו.

אביגיל: אם הוא ימשיך להעליב אותי שוב ושוב?

פלג: תתעלמי.

אביגיל: הרי קל מאוד להאמין לשטויות על בגידה.

{בית}

אביעד: הוא גם נגע לה... בכול ה...

דורון: אני לא סתם אומר את מה שראיתי.

אביעד: תריץ עוד פעם את הסרטון.

דורון: אביעד, זה לא סרט פורנו, זאת אימא שלנו.

אביעד: תריץ אידיוט! אני רוצה לראות עוד פעם, לבחון אם יש פרטים שלא ראיתי בפעם הראשונה, כל החוקרים עושים ככה.

דורון: אתה רוצה בהילוך איטי? **(מפעיל שוב את הסרטון)**

אביעד: תפעיל ואני אגיד לך מתי לעצור.

{חוץ}

פלג: זה גיל קשה ולא למדנו להתמודד...

אביגיל: עם אביעד היה אחרת לגמרי. שניהם כמעט באותו גיל וטראה את השוני ביניהם.

פלג: את יודעת שאם כועסים על דורון, הוא כועס בחזרה. אם שנינו לא מכבדים אחד את השנייה, גם הוא לא יכבד אותנו.

אביגיל: אתה יודע טוב מאוד שאני אוהבת אותך מאוד.

פלג: ממזמן לא אמרת לי משפט אהבה שכזה. יכול להיות שזה מה שמביא אותו לרגל אחרייך. **(מרוצה)** מסתבר שהמריבה הייתה כדאית כדי שתגלי לי את אהבתך מחדש.

אביגיל: בוא ניכנס אליהם מחובקים.

יוצאים אור יורד.

סצנה 3

המקום: בית. אביגיל ופלאג נכנסים לבית חבוקים.

פלאג: במה אתם כל כך מרוכזים.

אביגיל: (לפלאג) בגיל הזה, בטח בסרטי פורנו.

דורון: (מיד עוצר את הצפייה בסרטון) כלום...

(לאביעד) תראה אותם, הם כבר מתחבקים, כאילו כלום לא קרה.

אביגיל: דורון, אתה יודע כמה שאני אוהבת אותך. אני מבקשת ממך לטובתך להפסיק עם השטויות, אתה מפתח לך הרגלים שיש בהם סטייה מהדרך הישרה.

דורון: אני לא אפסיק כי אכפת לי!

אביגיל: (לדורון) תקשיב. הורות היא עבודה כפויית טובה, והקשה בעולם. בוא לא נחמיר עוד יותר את המצב, אלא להמתיק את היחסים. היום חצית את הגבול וגרמת לי להרגיש כל כך חסרת ערך. אולי כדאי שתדבר...

דורון: (קוטע אותה) את כבר רוצה לשלוח אותי לטיפול פסיכולוגי, נכון? אין לי שום בעיות. נכון אביעד?

אביעד: דורון, בוא לא נמתח את החבל יותר מדי, בוא נצא לשחק קצת טניס.

דורון: הרגע הראיתי לך סרטון שמוכיח שאני צודק.

אביעד: הסרטון לא מספיק.

פלאג: איזה סרטון?

אביגיל: כן, איזה סרטון?! ותיזהר, הפעם אני לא אסלח לך אם אתה טועה, אני פשוט אכסח לך את הצורה

דורון: אתם לא מאמינים לי? הנה בבקשה.

{דורון הולך ומחבר את פלאפון למסך. מפעיל את הסרטון. (הקהל גם רואה) בסרטון רואים את אביגיל מנופפת לשלום, אחר כך היא רצה ומתחבקת עם גבר, הם מתנשקים על הלחי. הגבר נוגע לאביגיל בישבן. דורון עוצר את הסרטון.

אביגיל, לא מתאפקת, רודפת אחרי דורון להכותו עם התיק שבידה}

אביגיל: **(תוך כדי המרדף)** מעולם לא ראיתי... מפלצת כזאת... שולף עלי שקרים... בלי לברר... עורך סרטונים... חולה...

דורון: **(בסוף מצליח להתחבא אחורי אביעד)** אבא תגיד לה...

אביגיל: אביעד, זוז!

דורון: **(בורח לאביו ומסתתר מאחורי גבו)** אבא תגיד לה!

פלג: אביגיל, תעצרי לרגע!

אביגיל: **(מניפה את התיק להחטיף לדורון. פלג בטעות חוטף את המכה)** מה אתה עומד באמצע?!... תתפוס את המפלצת שילדתי!!!...

דורון: אני אעלה את הסרטון הזה לפייסבוק! שכולם יראו איזו אימא יש לי.

אביגיל: אני מבטלת לך את האינטרנט! את הטיול השנתי, ומרתקת אותך לבית עד להודעה חדשה! החופש שלך יהיה גיהינום!!!
(לפלג) אם אתה לא עושה משהו עם הילד הזה! ומיד! אני מיד מתגרשת ממך! עדיף לי להתגרש ולא להיות ללעג על ידי פִּיֶּשֶׁר קטן ומושתן!

דורון: מצוין, תשאירי אותנו עם אבא ונתחיל משפחה חדשה!

אביעד: דורון תפסיק! אתה התחרפנת לגמרי!

פלג: **(צועק)** שקט! אף אחד לא מבטל אף אחד, ואף אחד לא הולך לשום מקום. **(לאביגיל)** את יכולה לתת לנו תרגום לסרטון?

אביגיל: מה זה? אני צריכה להצטדק? להתנצל? להביע חרטה? בפני השרץ הזה?!... זה היה המורה שלי לצרפתית.

דורון: אהה, גם נשיקה צרפתית. **(מוציא לשון לעגנית)**

אביגיל: הוא המורה שסיים ללמד אותנו לפני כחודשיים...

(פונה לדורון) צילמת לפני חודשיים, נכון יצור קטן מגעיל ושפל?!
(דורון מהנהן) או, לפחות בזה אתה מודה. את הקורס סיימתי לפני חצי שנה, נכון?!... לפני חודשיים במפתיע בא מולי המורה הנרי. הוא חיבק, ונישק אותי על הלחי, כך עושים כל הצרפתים... נכון?! אבל כשהוא נגע לי בתחת, אני הדפתי אותו...
(לדורון) למה עצרת את המשך הסרטון, או אולי עשית עריכה? חתיכת צבוע?! תכנן! סכסכן אם אתה מראה משהו ורוצה לחשוף את כל האמת. לפחות תראה את הכול מההתחלה ועד הסוף!

פּלג: (נגש לדורון) תפעיל מהתחלה ועד הסוף.

{הסרט מופעל. ובקטע שהמורה נוגע בישבנה, היא הודפת אותו בגסות, ורואים שהיא צועקת וכועסת עליו. בסוף הקטע, רואים שהמורה מושיט יד לפיוס ואביגיל לא נענית ויורקת על הרצפה והולכת ממנו כעוסה}

פּלג: עכשיו אנחנו מחכים שתתנצל...

{דורון שותק}

פּלג: יכולת לפרק משפחה בגלל שטות, שעמום ושקר עכשיו אתה צריך לעשות שינוי כיוון ולעשות רי-סטארט ולהתנצל.

דורון: אני לא אתנצל.

אביעד: (לדורון) בוא רגע הצידה... (הולכים הצידה)

**{פּלג ואביגיל מדברים בצד השני.
כולם מדברים סימולטנית.}**

אביעד: אני חושב שכדאי להגיד להם שאתה אוהב את שניהם, ואתה רוצה להמשיך לאהוב את שניהם. גאווה לפעמים היא חטא.

{בצד}

אביגיל: אני יודעת שהוא יודע שאני לא חושבת אותו לאדם רע. זה מאוד מצער אותי... אבל מה ניכנס בו פתאום?

{בצד}

אביעד: תגיד להם שהם מבוגרים והם אחראים למעשיהם, ויותר אתה לא מתערב להם בחיים הפרטיים שלהם.

{בצד}

אביגיל: איך אפשר להתמודד עם זה?

פּלג: יש לנו משפחה יפה. וברור לי שאני לא רוצה להרוס את המשפחה.

{בצד}

אביעד: למה בכול זאת עשיתה את זה?

דורון: הייתי בטוח במאה אחוז שהיא בוגדת באבא.

אביעד: אני מבין שאתה משתוקק לאיזה טרגדיה, דרמה, רומן סוער ושברון לב עמוק... מה שחשוב עכשיו, שתלך לבקש סליחה גדולה מאימא.

{בצד}

אביגיל: אני מרגישה כאילו אני לא יכולה להתמודד אתו יותר. גידלתי סכסכן בבית? אין לך מושג כמה שזה מזעזע וקורע לי את לבי. אתה אלוהים בשבילו, דבר אתו.

{בצד}

אביעד: הזהרתי אותך, לא להיכנס לזה.

{בצד}

אביגיל: אני לא רוצה שהוא שיכנס למקומות אפלים, לא בריא להיות שם. זה לא טבעי שהוא מתערב לנו בחיים, איפה החיים שלו?

פלג: אני בשוק ואין לי מה להגיד.

{בצד}

אביעד: אני מקווה שתבגר ותילמד.

{בצד}

אביגיל: תדע לך, שיש בינינו אהבה, ונאמנות... אנחנו רוכבים ונרכב כל החיים על סוס מנצח.

(מתקרבת קצת לדורון) למה אתה רוצה לפגוע בי?

אתה פגעת בי קשה, פגעת באביר, באחיר. אתה פוגע בעצמך. זה כמו שורה של דומינו, אחד נופל כולם אחריו... אתה חייב להתאפס על עצמך.

אביעד: אימא, דורון רוצה להגיד לך משהו.

(לדורון) קדימה, נו...

דורון: **(מתחיל מהוסס)** אני מקווה שבעוד עשר שנים ויותר, את ואבא תהיו עדיין ביחד, זאת תעודת הייתה הבגרות שלי הלא מוצלחת. אני מתנצל...

(מסתכל על אביעד לקבל חיזוק) עכשיו אני מבין מה שעשיתי...

בהתחשב בכל הנסיבות... זה התחיל מטעות אחת קטנה שלי שהפכה לדינוזאור. את חשבת שאני לא נמצא בבית ושמעתי את השיחה שלך והבנתי מזה שאת בוגדת. החשד התחיל במציאת קבלות של ארוחות צהריים אחרי העבודה.

אביגיל: אבא שלך ביקש שאשמור את הקבלות.

פלג: נכון.

דורון: סליחה.

אביגיל: אני אנסה לשכוח את הדברים הפוגעים, את הכעס והשנאה שהצגת כלפיי... אני מתפללת שתבין מהר מאוד מה שעשית, אני מקבלת את זה כפי שאתה אומר: "כתעודת בגרות". נפגעת כל כך חזק, באותה מידה שאני אוהבת אותך כל כך חזק. תמחק את כל השטויות מהפלאפון שלא תפרסם בטעות בפייסבוק.

דורון: בטוח שאמחק.

פלג: היה יום מתיש. (הולך לשבת)

אביעד: (לדורון) רוצה לבוא להכות איתי טניס? יש לי תחרות.

פלג: לכו שחררו קצת אנרגיה.

דורון: אביא את המחבט שלי. (יוצא לחדרו)

{אביגיל נגשת לאביעד ונושקת לו על הלחי}

אביעד: אימא... את...

אביגיל: מה? (מחכה לתשובה)

אביעד: (מביט בה לרגע) לא חשוב...

אביגיל: כן חשוב.

אביעד: תבואי לצפות בתחרות שלי?

אביגיל: בשמחה.

{דורון חוזר עם מחבט. מתקרב לאביו ולוחש כך שישמעו, ובחיוך ממזרי כדי להקניט.}

דורון: אבא את לא בוגד...?

{דורון לא מספיק לסיים את המשפט ופלג מחליק את שיער ראשו בחיבה.}

פלג: לכו כבר.

דורון: (לוחש לאביעד) אנחנו הולכים ומשאירים אתכם לבד.
(בפתח הדלת) אימא.

אביגיל: מה עכשיו?

דורון: אני אוהב אותך.

אביעד ודורון יוצאים.

אביגיל פלג מתחבקים והולכים לשבת ופולטים אנחת רוחה.

10